

dette turde Shjælmanden ikke paatage sig, fordi Valgloven for Færøerne kræver, at naar Præsten har Forhindringer, skal der af Amtmanden bestikkes en Anden i hans Sted. Da der var 7—8 Mil til Amtmanden, kunde der ikke tænkes paa at faae en Mand bestikket. De to andre af Valgforstanderskabet tænkte først paa, at de saa selv vilde lede Valget, men de bleve betænkelige, da de hørte, at Shjælmanden var betænkelig. Ogaa en anden Mand, nemlig Dr. Andersen, var betænkelig og truede med at protestere, hvis der blev gjort noget Ulovligt. Det sikreste var althaa, mente man, at lade være. Den, som slet Intet foretager, overtræder Loven mindst. Der var blandt Vælgerne stærkt Røre over, at de havde spildt den besværlige Rejse til Valgstedet. Der blev Intet af Valget. Der var mødt 139 Vælgere. I hele Præstegjældet var der 356 Vælgere, saa det lader sig ikke negte, paa Grund af dette Vælgerantal, at det kunde antages, at hvis de vare komne med til at stemme, kunde de have haft Indflydelse paa Valgets Udfald. Hvis der ikke forelaa andre Oplysninger, da kunde vi næppe undgaa at forfaste Valget. Men der er tilveiebragt en Række Oplysninger, som efter Udvalgets Flertals Mening sjerne enhver Tvivl om, at Schrøter ikke skulde være den rette Repræsentant for Færøerne. Der er saaledes tilveiebragt Erklæringer fra 108 af de 139 Vælgere, Erklæringer, der ere afgivne paa Tro og Love og under Eds Tilbud, og som gaa ud paa, at de vilde have stemt paa Hr. Schrøter. Nu kunde man sige, at dette var ikke afgjørende. Der kunde jo under Valghandlingen være mødt flere af de øvrige Vælgere i Præstegjældet. Men paa Grund af Veiidistancerne paa Færøerne var dette dog ikke muligt. Af dem, der kunde være Tale om kunde være mødte, var der kun et ringe Antal. Det er oplyst, at der paa selve Valgstedet kun findes 12 Vælgere, som ikke vare mødte til Valget, og i de Bygder, som høre til samme Sogn som Valgstedet, var der kun 30 Vælgere hjemme, saa selv om de vare mødte og havde stemt i modsat Retning af de 108, saa kunde dette ikke have forandret Valgets Udfald. Foruden disse Erklæringer fra de 108 er der indkommet 5 Andragender fra 139 Vælgere, hvori de anmodede Folkethinget om at godkende Valget. Blandt disse 139 Vælgere findes der 57, som ikke findes blandt de 108. Vi kunne altsaa, om vi vilde, lægge dem til dem, som have stemt paa Schrøter. Under disse Omstændigheder mener Udvalget paa det ærede Medlem fra Odense (Strøm) nær, at der ikke kan være Tvivl om, at Udfaldet,

saaledes som det er blevet, er rigtigt, skjøndt det jo ikke kan negtes, at der foreligger en stor formel Uregelmæssighed.

Men jeg skal minde om, at overfor Færøerne har Folkethinget altid været meget læmpeligt i sine Forordringer til en korrekt Valghandling. Fra Begyndelsen af vor frie Forfatning indtil 1876 foreligger der en Række Tilfælde, hvor dette Ting har godkendt Valg paa Færøerne, skjøndt der var begaaet ikke smaa, men væsentlige Brud paa Valglovens Forskrifter, og skjøndt der i flere af disse Tilfælde har været Modkandidater. Desuden maa det jo komme i Betragtning, at et Omvalg paa Færøerne er en ganske anderledes vanfælig Historie end et Omvalg her nede i Danmark. Det vilde for det Første krælle meget længe ud, inden der kunde foretages nyt Valg, og det vilde koste Derne ganske betydeligt paa Grund af de lokale Forhold.

Seg skal derfor paa Udvalgets Flertals Begne — det vil sige hele Udvalget, paa det ærede Medlem for Odense (Strøm) nær — anbefale Thinget at godkende Vagthingsmand Schrøters Valg som Repræsentant for Færøerne.

Strøm: Seg beklager, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Udvalgets øvrige Medlemmer i den Indstilling om at godkende Valget paa Færøerne, som nys er blevet omtalt af Udvalgets Ordfører. Seg beklager det, fordi jeg erkjender, at det overhovedet er en Ubehagelighed, som man forvolder de paa gjældende Valgtredse, at forfaste de Valg, som de have foretaget. Det er haade en Besværlighed for dem og en Udsættelse af deres Repræsentation her i Thinget, som man efter min Mening kun bør gaa til, naar man finder det aldeles unndgaaeligt, naar man finder sig aldeles nødt dertil. Og alermest gjælder dette for Færøernes Rreds. Seg kan være ganske enig i den ærede Ordførers Udtalelser om, at Folkethinget stedse har stillet sig paa den læmpeligste Maade overfor de Valguregelmæssigheder, der have forekommet paa Færøerne, og jeg finder ogsaa denne Holdning fuldt motiveret i de særlige Forhold, som ere tilstede paa Færøerne, de særlige Forhold ved at holde Valg deroppe og de mange Begivenheder af forskellig Art, som kunne komme imellem og tilveiebringe Uregelmæssigheder, som, hvis man vilde se strengt paa Forholdene, vilde svække Valgets Gyldighed. Seg har med Hensyn til to af de Klager, som ere fremkomne over Valget, i det Hele kunnet slutte mig til det øvrige Udvalg, og har ikke fundet Anledning til derpaa at basere noget Forslag med